

Foaie de duminică

Anul VII nr. 33 (344)

19 August 2018

Duminica a XII-a după Rusalii
(Tânărul bogat)

www.parohiamartisor.ro

"Și, iată, venind un tânăr la El, I-a zis: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică? Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei să intri în viață, păzește poruncile. El I-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din copilăria mea. Ce-mi mai lipsește? Iisus i-a zis: Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi. Ci, auzind cuvântul acesta, tânărul a plecat întristat, căci avea multe avuții. Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu. Auzind, ucenicii s-au uimit foarte, zicând: Dar cine poate să se mântuiască? Dar Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință. "

Matei 19, 16-26

Întrucât noi dorim să facem o legătură între Evanghelia de azi și viața obișnuită, mirenească, adică a celor ce trăiesc în lume, vom încerca să evocăm întâiul sfat dat de Iisus tânărului bogat: „De vrei să intri în viață păzește poruncile!”. Să vedem dacă noi împlinim acest sfat.

În primul rând dacă știm cele zece porunci. Le găsim în Biblie, în Vechiul Testament, la cartea Ieșirii, cap. 20, în cărțile de rugăciuni. Dacă ne-ar întreba cineva: „Părinte, eu nu știu cele zece porunci, așa la rând, fără să mă încurc, iar pe cele nouă nici atât, dar încerc să viețuiesc creștinește. Ce ziceți, mă pot mântui?”. Răspunsul nostru ar fi imediat: desigur!

Căci mântuirea nu stă în cunoaștere, ci în împlinire. Și apoi, aceste legi sunt orientative, nu cuprind toate detaliile vieții. Multe fapte le facem din conștiință, glasul lui Dumnezeu din om, care ne spune despre un anumit lucru dacă e bun sau nu.

O altă problemă care s-ar putea pune este dacă nu cumva poruncile ar afecta libertatea noastră. Răspunsul este sigur nu, pentru că ele nu trebuie văzute ca instrument coercitiv, ci ca pe niște căi oferite în sprijinul vieții morale.

Nu-i nimeni obligat, ci invitat, chemat, să le respecte. După cum nu-i nimeni obligat să îmbrățișeze creștinismul și ortodoxia. Dar dacă dorim să fim socotiți în rândul creștinilor ortodocși, atunci vom respecta, desigur, legile ortodoxiei, în literă și în duh. Nu pe jumătate, nu după chef, nu după interpretări proprii, ci complet, necondiționat, fără intermitențe. După voia Domnului, nu după voia noastră.

Trebuie să avem grijă, apoi, că neascultarea poruncilor înseamnă, de fapt, lepădare de Hristos. De aceea este atât de lăudată virtutea ascultării, a receptivității, nu numai în viața monahală, ci și în familie și în Biserică, marea familie, în general. Să ascultăm un mic elogiu adus acestei virtuți: „Deci, fiilor, pentru aceasta este bună ascultarea căci pentru Domnul se face. Ați auzit, fiilor, în parte, o puțină urmă a ispravei acesteia! O, ascultare, mântuirea tuturor credincioșilor! O, ascultare, născătoarea tuturor faptelor bune! O, ascultare aflătoare împărăției! O, ascultare care deschizi cerurile și sui pe oameni de la pământ! O, ascultare, hrănitoare tuturor sfinților, din care au supt ei lapte și prin care s-au făcut desăvârșiți! O, ascultare, care ești locuitoare împreună cu îngerii!” (Pateric, Avva Ruf). **Pr. Vasile Gordon – doxologia.ro**

Bogatul auzise că este viața veșnică. El o dorea din cauza bogăției sale, cu care dorea să fie veșnic. Aceasta se vede din tristețea cu care a plecat de la Cel Veșnic.

Tânărul întreabă: ce are de făcut pentru a dobândi veșnicia? Iisus îi răspunde scurt: poruncile. Tânărul, vrând să atragă atenția asupra sa, întreabă, care? – și apoi puțin îi pasă dacă la urmă minte: "Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele!" Și mai nădăjduia-și o laudă, de aceea mai și întreabă pe Iisus: "Ce îmi mai lipsește?" Dar, în loc să primească o laudă înaintea poporului, primește o demascare. **Zici că ai împlinit toate poruncile, că iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși; iată ai prilejul să dovedești cu fapta**, lucrul care-ți mai lipsește: "Vinde-ți averile și le da săracilor apoi vino de-Mi urmează Mie!" La această întorsătură a lucrurilor nu se aștepta tânărul fariseu. **Averile sale nu erau adunate din iubirea de-apropelului, ci din averea de-apropelului. Pe urmă averea, care nu era toată legitimă, cerea și certificat moral, recunoașterea cinstei și corectitudinii și toată slava deșartă, la care a trebuit să renunțe rușinat.**

Cu această lecție "a plecat întristat". **Tristă bogăție.** Pe urma întristării tânărului, Iisus arată marea **pedică a lipirii inimii de bogăție, cu care nu se poate intra în împărăție.** Ucenicii auzind întreabă înspăimântați: "Atunci cine poate să se mântuiască?" - că fiecare are câte ceva pe lângă inima lui. Dar Iisus le răspunde: "Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu". Și Dumnezeu are multe posibilități de a dezlega inima bogaților de bogăție. Vinovăția bogăției e ca ține inima omului legată aici, și deformează omul încât nu mai iubește pe oameni, ci se înarmează împotriva lor. Pentru "cinstitul" bogat, ceilalți oameni sunt "hoți". **Bogăția mărește inegalitatea dintre oameni, care naște ura.**

Atitudinea sufletului față de bogăție trebuie să fie că a unui administrator al bunurilor altuia. Noi suntem iconomi. Câtă vreme economisim averile după legea iubirii de oameni, Stăpânul averii ne-o menține; dar dacă uzurpăm dreptul lui Dumnezeu, o pierdem și ne pierdem. Trebuie să fim cu avuția ca și cum n-am avea-o. "Cei ce se folosesc de lumea aceasta să fie ca și cum nu s-ar folosi de ea" (I Corinteni 7,31). **Lumea întreagă, condusă după legi împotriva lui Dumnezeu, tot la Dumnezeu ajunge, dar la Dumnezeu ca "sfârșit" al lumii".**

Părintele Arsenie Boca, Prislop, Duminica a XII-a, "Cuvinte vii"

Luni, 20 august – Sf. Prooroc Samuel

Mărti, 21 august – Sf. Mc. Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust

Joi, 23 august – Sf. Mc. Irineu de Lugdunum

Duminică, 26 august – Sf. Mc. Adrian și Natalia, soția sa

23 august, semnificații majore în istoria României și sărbătoare națională comunistă, timp de 45 de ani

23 august 1939, Pactul Ribbentrop-Molotov - La Moscova, în prezența lui Stalin, ministrul de externe sovietic V. Molotov și ministrul de externe german J. Ribbentrop semnavă la 23 august un tratat de neagresiune între Germania nazistă și Uniunea Sovietică. Ca urmare a protocolului adițional secret, URSS a transmis României, la data de 28 iunie 1940, un ultimatum: i se dădeau **48 de ore pentru a evacua Basarabia și nordul Bucovinei**, în caz contrar URSS îi declara război. România a cedat, fără luptă, și trupele sovietice au intrat în teritoriile cerute, dar și în Ținutul Herței, nemenționat în ultimatum. România a intrat în război în iunie 1940, iar din 1941 Basarabia s-a întors în componența statului român timp de încă trei ani, pentru ca după 1944 să reveniă din nou URSS-ului.

23 august 1944 - Este ziua în care **Regele Mihai, sprijinit de Blocul Național Democratic, l-a convocat pe mareșalul Ion Antonescu la Palatul Regal și i-a cerut încheierea unui armistițiu cu puterile aliate**. Regele nu era de acord cu înaintarea Armatei Române în interiorul URSS, alături de Germania nazistă. Ca urmare a acestui act, mareșalul Ion Antonescu și miniștrii săi au fost arestați. România întorcea armele și se alătura Națiunilor Unite în lupta împotriva puterilor Axei. **Schimbarea de alianță a României, din 23 august 1944, avea să scurteze războiul și să readucă Transilvania de Nord în granițele țării, această zi devenind sărbătoare națională comunistă, cu semnificație puternic ideologizată**. Prin așa numita Cortină de fier, vestul s-a aflat sub influența Statelor Unite ale Americii, iar estul sub influența Uniunii Sovietice, timp de 45 de ani, între 1945 și 1989. Istoricii militari spun că întoarcerea armelor din 1944 a scurtat Războiul Mondial cu șase luni și a evitat pierderea câtorva milioane de vieți omenești. <http://stiri.tvr.ro/> din 23 August 2014

25 august - Părintele Gavriil Stoica (+2008) este cunoscut ca **duhovnicul de la Mănăstirea Zamfira**. A trecut la cele veșnice în noaptea zilei de 25 august 2008, la vârsta de 74 de ani, fiind înmormântat în Mănăstirea Zamfira, unde a slujit vreme de câteva decenii.

26 august: Sfinții Adrian și Natalia, soții a căror dragoste a învins moartea

Viața Sfinților Adrian și Natalia este una dintre cele mai frumoase povești de dragoste ale istoriei. Singura mare deosebire este faptul că nu este o povestire despre plăcere, ci despre durere, durerea mucenicească. **Cei doi erau căsătoriți de doar 13 luni când tânărul Adrian, în vârstă de 28 de ani și născut din neam ales, cu o slujbă bună, sub Împăratul Maximian a decis să-și dea viața Lui Hristos**. Când soția sa, Natalia a aflat de întemnițarea lui pentru Hristos, s-a bucurat mult, căci în taină era creștină. A îmbrăcat veșminte frumoase și a dat fuga la temniță să sărute legăturile soțului ei. L-a binecuvântat pentru hotărârea de a muri ca mucenic și l-a sfătuit să rămână tare, îndemnându-i pe ceilalți mucenici din temniță să se roage

pentru el. Adrian a trimis-o înapoi acasă, rugând-o să fie liniștită și să nu se teamă pentru el. Apropiindu-se clipa muceniei lui, **temnicerii i-au îngăduit lui Adrian să meargă acasă și să-și ia rămas bun de la familie**. Văzându-l că vine, Natalia, **crezând că și-a pierdut curajul și a fugit din temniță, a încuiat ușa casei și a strigat la el, învinovățindu-l că este un lepădat de Hristos și iubitor al vieții acesteia**. Dar când a aflat țelul venirii lui, **supărarea i s-a schimbat imediat în bucurie**, iar Adrian a strigat: „*Blagoslovită ești tu, soția mea! Tu ai ajuns să-L cunoști pe Dumnezeu, pentru ca soțul tău să se mântuiască. Cu adevărat, soția mea, tu îți iubești bărbatul! Blagoslovenia îți va fi deci cunună, căci deși nu ai îndurat tu însăși chinurile, ai fost părtașă la suferințele mucenicilor prin mila față de ei*”.

Adrian a îndurat cu vitejie bătăile. **Natalia a înmuiat o pânză în sângele lui și și-a uns trupul cu el**. Peste câteva zile, după ce iarăși legase rănila mucenicilor, Natalia stătea la picioarele lui Adrian și zicea: „*Te rog, stăpâne al meu, adu-ți aminte de legătura nunții noastre, de șederea mea alături de tine în vremea suferințelor și de dorința mea ca tu să dobândești cununile. Roagă pe Domnul Hristos, Dumnezeul nostru, să mă ia împreună cu tine, astfel ca, așa cum împreună am trăit în viața aceasta plină de păcate, tot așa să trăim laolaltă nedespărțiți în viața cea fericită. Te rog, stăpâne al meu, când vei sta înaintea Domnului Hristos, cere mai întâi îndurare pentru mine; căci sunt încredințată că orice vei cere, Domnul îți va da, căci rugăciunea ta este plăcută înaintea Lui, ca și stăruința ta*.” Sfânta Natalia a adormit la Bizanț după ce a adus brațul soțului său. A fost îngropată în biserică, alături de acesta.

Duminică, 26 august 2018, după Sfânta Liturghie, facem **pomenirea de 14 ani, cu parastas, părintelui Aurel Samoilă**. Dumnezeu să-l odihnească! *Vă așteptăm să-l pomenim*.

Programul săptămânii 19 august 2018 – 26 august 2018

Duminică	19 august	7.30 - 11	- Sf. Liturghie (Tânărul bogat) - Pr. Dragoș
Duminică	19 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului - Pr. Dragoș
Luni	20 august	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli - Pr. Dragoș
Mărti	21 august		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	22 august	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Joi	23 august		
Vineri	24 august	9 - 11	- Taina Sf. Maslu
Vineri	24 august	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Dragoș
Sâmbătă	25 august	8 - 11	- Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	25 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 13-a după Rusalii - Pr. Dragoș
Duminică	26 august	7.30 - 12	- Sf. Liturghie (Pilda lucrătorilor răi) și parastasul părintelui Aurel - Pr. Dragoș